

התובעים :

1. ת.ז., *****
 2. (קטין), ת.ז., *****
- ע"י האפוטרופוס הטבעי, ת.ז. *****

ע"י ב"כ עוה"ד דקלה צרפתי- דלג'ו ו/או טיגיסט גטהון סמואל
באמצעות ייצוג פנימי של הסיוע המשפטי (מחוז מרכז) –
משרד המשפטים.

מרח' אבא הילל 13 לוד
טל : 072-3452600 ; פקס : 02-6468008

- נ ג ד -

הנתבעים :

1. עיריית רמלה

מרח' חיים וייצמן 1, רמלה
טל : 08-9771799 ; פקס : 08-9771796

2. מנהלת אגף החינוך בעיריית רמלה הגב' *****

מרח' שמשון הגיבור 5, רמלה
טל : 08-9771501 ; פקס : 08-9771501/08-9771529

מהות התביעה : תובענה כספית
סכום התביעה : 265,867 ₪.

כתב תביעה**א. פתח דבר - התנהלות הפוגענית והמפלה של הנתבעות כלפי התובעים**

1. עניינה של תביעה זו ביחס מחפיר שגילתה הנתבעת מספר 2, מנהלת אגף החינוך בנתבעת מספר 1, עיריית רמלה (להלן בהתאמה: "המנהלת" ו"העירייה" וביחד: "הנתבעות") כלפי התובעת, גב' ***** (להלן: "התובעת" או "גב' *****") בנוכחות אנשים נוספים. זאת רק על רקע העובדה כי חשדה שהתובעת אינה יהודיה ועל כן אינה זכאית, לכאורה, לגישת המנהלת לרשום את בנה, התובע מספר 2 (להלן: "הקטין" או "הבן"), למסגרת החינוכית הטובה ביותר שבחרה לו. לא זו אף זו, כפי שיוצג להלן המנהלת אף הגדילה עשות ואיימה על התובעת כי בשל החשד ביהדותה יוצאו גם בני משפחתה האחרים הלומדים באותה מסגרת חינוכית.
2. התנהלות חמורה זו, כפי שתוצג להלן, עולה כדי אפליה פסולה ואסורה בהתייחס לדתה או מוצאה של התובעת. התנהלות זו אף עולה כדי לשון הרע, באשר התנהלה במסדרון הכניסה למשרד אגף החינוך בעירייה, ומהווה פגיעה בכבוד של התובעת ובזכותה לשוויון ופרטיות.
3. על כל אלו, ובהרחבה כפי שיפורט להלן, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן לתובעים את הסעדים המפורטים בפרק ד' לכתב התביעה ובכך להביע את מורת רוחו מהתנהלות הנתבעות, ולהבהיר כי במדינת ישראל שנת 2020 – אין מקום לשיקולים מפלים בכלל ובפרט במתן שירות ציבורי כמו שירותי חינוך.

ב. הצדדים לתביעה

4. התובעת, גב' *****, בת 26, אם לקטין בן 6, *****. גב' ***** עלתה ארצה לפני 19 שנים מאזרבייג'ן מכוח חוק השבות, התש"י-1950 (להלן: "חוק השבות"). גב' ***** היא יהודיה, היא התערתה ונקלטה בחברה הישראלית. התובעים עברו להתגורר בעיר רמלה בסוף חודש אוגוסט 2020. ביום 26.8.20 הגיעה גב' ***** למשרדי העירייה לרשום לראשונה את הבן לכיתה א', לבית הספר שבחרה לו - בית הספר הממלכתי-דתי הרי"ן, אשר נמצא סמוך לביתה. אולם, לתדהמתה נדחתה בבושת פנים על ידי מנהלת אגף החינוך בטענה כי **היא אינה יהודיה**, ומשכך אינה זכאית שבנה ירשם לבית הספר שבחרה עבורו.

5. נתבעת 1 היא עיריית רמלה רשות עירונית הממונה על החינוך בעיר רמלה ושיבוץ תלמידים במסגרות החינוך. הרשות המקומית בישראל היא היחידה הארגונית הבסיסית של מערכת החינוך, והדבר מתבטא בעיקר בסמכות המוקנית לה – לרשום תלמידים לבתי הספר שבתחומה.

6. נתבעת 2 הינה מנהלת אגף החינוך בעיריית רמלה, הגב' *****. המנהלת עובדת בעיריית רמלה, והיא אמונה במסגרת תפקידה על מסגרות החינוך בעיר רמלה, ובין היתר על רישום תלמידים למסגרות החינוכיות בעיר רמלה. גב' ***** כמנהלת אגף החינוך, היא זו אשר סירבה בתוקף לרשום את הבן לבית הספר הממלכתי-דתי הרי"ן. זאת בטענה כי אמו אינה יהודיה, ללא כל בסיס וסמכות חוקית לעשות כן, ובכך הפלתה את התובעים בניגוד לדין.

7. התובעים יטענו, כי הנתבעת 1 חבה כלפיהם אף היא בגין מעשיה של הנתבעת 2 בהיותה המעסיקה ו/או המנהלת ו/או השולחת של הנתבעת 2, וקובעת מדיניות הרישום לבתי הספר בתחומי העירייה

ג. ההשתלשלות העובדתית: סירוב הנתבעות לרשום את הבן לבית הספר עקב אפליה אסורה

8. במהלך חודש אוגוסט, עברו גב' ***** ובנה להתגורר בעיר רמלה וזאת לאחר שקודם לכן התגוררו בעיר אופקים.

9. ביום 26.8.2020 הגיעה גב' ***** למשרדי אגף החינוך בעירייה וזאת בכדי לרשום את בנה למסגרת חינוכית אשר בחרה עבורו, בית הספר הממלכתי הדתי, הרי"ן. לפגישה זו הגיעה גב' ***** כשהיא מלווה בחבר משפחה, מר *****. בהגיעה למשרדי אגף החינוך התבקשה גב' ***** להמתין מחוץ למשרדה של מנהלת אגף החינוך, במסדרון הסמוך למשרד, ועל כן כל ההשתלשלות המובאת להלן נעשתה אף היא במסדרון הכניסה למשרד המנהלת.

10. במסגרת האמור ניגשה המנהלת אל גב' ***** וביקשה כי תצרף את חתימת אביו של ***** למסמך. גב' ***** הסבירה כי היא מגדלת את בנה לבד, כי אביו של הקטין אינו אזרח ישראלי ומתגורר בחו"ל, וכי במידת הצורך היא תפנה לבית המשפט בכדי לאשר את רישומו של הבן ותעשה כל אשר נדרש. יחד עם זאת הואיל ושנת הלימודים הייתה אמורה להיפתח מספר ימים לאחר מכן, ביקשה גב' *****, נוכח הדחיפות, לאשר את רישומו של הבן לבית הספר על מנת שיוכל להתחיל שנת הלימודים במועד יחד עם שאר ילדי ישראל. לצורך כך חתמה גב' ***** על תצהיר המעיד כי אביו של הקטין אינו בארץ ואינו מעורב בגידולו.

11. לאחר מכן, המנהלת לקחה את תעודת הזהות של גב' *****, פנתה אליה ושאלה אותה לאיזה בית ספר היא מעוניינת לרשום את בנה, הגב' ***** השיבה כי היא מעוניינת לרשום את בנה לבית ספר ממלכתי דתי הרי"ן אשר ממוקם באזור מגוריה. המנהלת אמרה כי תבדוק זאת, ושאלה אותה באופן פומבי ליד הנוכחים במקום -

"האם את יהודיה?" גב' ***** הופתעה מהשאלה וענתה באופן מיידי "כן", אולם לא הבינה מדוע נשאלת שאלה זו שאינה רלוונטית כלל לרישום, ועוד במסדרון הכניסה למשרד בפני כל הנוכחים.

12. בשלב זה, המנהלת נכנסה למשרדה עם תעודת הזהות של גב' ***** ולאחר דקות ספורות יצאה בהפגנות, והצהירה לאוזני כל הנוכחים "בדקתי, את לא יהודיה, ולכן אינך יכולה לרשום את בנך שלך לבית הספר". גב' ***** היתה נסערת והמומה מהתנהלותה של המנהלת ומיד הדגישה בפניה כי היא יהודיה וכי הטענה שלפיה אינה יהודיה אינה נכונה.

13. יודגש כי המנהלת לא הכניסה את גב' ***** לחדרה ולא שמרה על פרטיותה. ההיפך הוא הנכון - היא הצהירה קבל עם ועדה, במסדרון הכניסה למשרדה כי הצהרת גב' ***** שלפיה היא יהודיה היא הצהרה שקרית. קרי היא האשימה את גב' ***** כי אינה דוברת אמת, והודיעה לה כי הואיל ואינה יהודיה היא אינה זכאית לרשום את בנה לבית הספר הממלכתי הדין, הרי"ן.

14. זאת ועוד, במעמד השיחה ציינה גב' ***** כי יש לבנה קרובי משפחה רבים אשר לומדים בבית הספר הרי"ן, ולכן תמוה עוד יותר כי לא יותר לה לרשום את בנה לבית ספר זה. בשלב זה השיבה לה המנהלת - שוב באופן שנשמע על ידי כל מי שנכח במקום - כי "אם צריך, נוציא גם הילדים האלה שלא ילמדו שם", גב' ***** לא האמינה למשמע אוזניה, המנהלת איימה בפומבי להוציא את בני משפחתה מהמסגרות החינוכיות, כך ממש! זאת ללא שום סמכות או סיבה ממשית ורק משום שחשדה (וגם זאת ללא כל הצדקה) ביהדותה של גב' *****.

15. ויודגש שוב ושוב - השיח הפוגעני התנהל בפני כל הנוכחים במסדרון הכניסה למשרד אגף החינוך, דבר אשר הוסיף לתחושות ההשפלה וחוסר האונים שחוותה גב' ***** על אף האמור התעקשה גב' ***** לקבל מענה מדוע יהדותה מוטלת בספק, הרי עלתה מכוח חוק השבות, וממילא מדובר בפרט שאינו רלוונטי לרישום. המנהלת השיבה כי קיימים מסמכים וחוקים אשר לפיהם כל מי שאינו יהודי אינו יכול ללמוד במסגרת חינוכית כפי שהתבקש על ידי גב' *****. אולם כשהתעקשה גב' ***** לקבל לידה העתק מהמסמכים האמורים, נענתה כלאחר יד על ידי המנהלת כי היא עסוקה כרגע וכשתתפנה תעביר לידה עותק מהמסמכים. לאחר מכן חזרה המנהלת למשרדה וסגרה את הדלת.

16. זמן ניכר המתינה גב' ***** מחוץ לחדרה של המנהלת בכדי לקבל את המסמכים האמורים לעיל. בהעדר מענה, היא התייאשה ונאלצה לשוב לביתה כשהיא חשה מושפלת ופגועה, לאחר שנמנעה ממנה זכותה הבסיסית – לרשום את בנה למסגרת חינוך ממלכתי דתי שבחרה לו מטעמים שאינם מן העניין. כמו כן גב' ***** דאגה משום שהבינה כי בנה לא יתחיל את שנת הלימודים במועד, וכן חששה מהאיום של המנהלת, שמא בני משפחתה הלומדים בבית הספר המבוקש יוצאו ממנו, עקב החשד שהטילה המנהלת ביהדותה.

17. עם שובה לביתה ובניסיון לשנות את החלטת המנהלת שלחה גב' ***** הודעת דוא"ל למנהלת שבה הבהירה כי בדקה את החוק ומבדיקתה עולה כי אין איסור בחוק כי בנה ***** ילמד בבית ספר דתי. ביום 28.8.20 שלחה המנהלת הודעת דוא"ל לגב' ***** שבו ביקשה ממנה להגיע לפגישה בכדי שתוכל להסביר לה את הדברים לטובת הילד. גב' ***** השיבה לה כי תוכל להגיע לפגישה, אולם הבהירה כי היא מעוניינת רק בבית ספר הרי"ן, וכי זאת בחירתה כאמא בעניין רישום בנה למסגרת חינוכית. לא התקבל עוד מענה נוסף מצד המנהלת לתשובה זו.

העתק מתכתובות הדוא"ל בין התובעת 1 לנתבעת 2, מצורף לתביעה זו ומסומן כנספח א'

18. במקביל ביום 26.8.2020 פנתה גבי' ***** ליחידה הממשלתית לתיאום המאבק בגזענות שבמשרד המשפטים (להלן: "היחידה") והגישה תלונה נגד עיריית רמלה שסירבה לרשום את בנה לכיתה א'.

19. עם קבלת התלונה, פנתה היחידה באופן מיידי כבר באותו היום למר עמוס שביט, הממונה על מניעת הגזענות במשרד החינוך, עדכנה בפרטי המקרה של גבי' ***** ודרשה את התערבותו המיידית לצורך רישום הקטין למסגרת החינוכית. במקביל פנתה היחידה גם לעו"ד סימה אגנסקי, היועצת המשפטית של המשרד החינוך במחוז מרכז ודרשה גם התערבותה המיידית בנושא.

20. כנראה בעקבות האמור ביום 31.8.2020, **ערב לפני פתיחת שנת הלימודים, בשעה 20:30**, קיבלה גבי' ***** טלפון מהמנהלת אשר הודיעה לה כי בנה ***** יוכל להגיע לבית הספר בבוקר למחרת.

21. ביום 2.9.2020 פנתה היחידה במכתב למנכ"ל עיריית רמלה וציינה את השתלשלות האירוע ואת זכויות התובעים. במכתב הפנייה התבקשה העירייה לפעול למניעת הישנות מקרים דומים בעתיד, ובכלל זה, הפצת הנחיה ברורה לכל הרשמים בדבר איסור הפליה ברישום תלמיד ועל החובה לפעול במסגרת החוק. בנוסף התבקשה העירייה בשל הנסיבות החריגות לקיים בירור מעמיק, ובהתאם לממצאים לבחון נקיטת צעדים משמעותיים ומנהלתיים.

העתק המכתב מיום 2.9.2020 מצורף לתביעה זו ומסומן **כנספת ב'**

22. רק ביום 1.10.2020, כחודש לאחר פניית היחידה, השיבה העירייה. כי היא "תנחה את כל הגורמים הנוגעים בדבר על איסור הפליה ברישום".

העתק המכתב מיום 1.10.2020 מצורף לתביעה זו ומסומן **כנספת ג'**

ד. עילות התביעה והסעדים המבוקשים

23. אין ספק כי התנהלות הנתבעות הפלתה את התובעים ופגעה בזכותם של התובעים לשוויון. כידוע השוויון הינו עקרון יסודי השזור בערכי המדינה, עוד משלבי התהוותה. ביטוי לכך, ניתן בין השאר בהכרזת העצמאות, הקובעת כי:

**"מדינת ישראל.. תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה
בלי הבדל, דת, גזע ומין.."**

24. השוויון הוא מערכי היסוד של מדינת ישראל. השוויון מונח בבסיס הקיום החברתי והוא מעמודי התווך של המשטר הדמוקרטי. כל רשות בישראל ובראשן מדינת ישראל, רשויותיה ועובדיה חייבים לנהוג בשוויון בין הפרטים השונים במדינה. פועלו העיקרי של השוויון הוא ביחסים שבין הפרט לרשות הציבורית. אך אין השוויון מוגבל למשפט הציבורי בלבד.

25. על ערך השוויון וחשיבותו בחברה מתקנת עמדו בתי המשפט בפסיקה ענפה. כך למשל אמר בית המשפט העליון בבג"ץ 953/87 פורז נ' שלמה להט, ראש עיריית תל-אביב-יפו ואח', (פ"ד מב(2) 309 (1988) (להלן: "בג"ץ פורז")):

"הצורך להבטיח שוויון הוא טבעי לאדם. הוא מבוסס על שיקולים של צדק והגינות. הצורך לקיים שוויון הוא חיוני לחברה ולהסכמה החברתית שעליה היא

בנויה. השוויון שומר על השלטון מפני השרירות. אכן, אין לך גורם הרסני יותר לחברה מאשר תחושת בניה ובנותיה, כי נוהגים בהם איפה ואיפה. תחושת חוסר השוויון היא מהקשה שבתחושות. היא פוגעת בכוחות המאחדים את החברה. היא פוגעת בזהותו העצמית של האדם." (עמ' 333).

26. זאת ועוד, הזכות לשוויון מצאה ביטוי בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, וזאת בזכות הבסיסית של כל אדם להגנה על כבודו, ובמסגרתה מניעת הפלייתו על בסיס מינו, גזעו, מוצאו או דתו. כך למשל, בבג"ץ 4541/94 **מילר נ' שר הביטחון**, פ"ד מט(4) 94 (1995) הדגישה כב' השופטת דורנר בפסק דינה את ההשפלה הנלווית להפליה מחמת מין כבסיס לעמדתה כי הפליה על רקע זה מהווה פגיעה בזכות לכבוד המעוגנת בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.

27. הגנה נוספת על הזכות לשוויון מצויה בחוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות ציבוריים, התש"ס-2000, (להלן: **"חוק איסור הפליה"**). שם, בפרט לענייננו, בסעיף 3 נקבע:

"(א) מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטיה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, גיל, מעמד אישי, הורות או לבישת מדי כוחות הביטחון וההצלה או ענידת סמליהם".

28. ברי כי הנתבעות עוסקות בהספקת שירות ציבורי – רישום למוסדות חינוך, והתנהלותן הפוגענית עלתה כדי אפליה אסורה כלפי התובעים. ודוק בהקשר זה יובהר כי אין נפקא מינא אם במעשיהן של הנתבעות לא הייתה כוונה להפלות את התובעים. בפסיקה עניפה נקבע כי המבחן לקיומה או אי קיומה של הפליה הוא מבחן אובייקטיבי ולא סובייקטיבי, וכי **"השאלה אינה רק מהו המניע של המחליטים; השאלה היא גם מהי התוצאה של ההחלטה, החלטה היא פסולה, לא רק כאשר המניע הוא לפגוע בשוויון, אחא גם כאשר המניע הוא אחר, אבל הלכה למעשה נפגע השוויון"** (בג"צ פורז בעמ' 335).

29. לא זו אף זו, התנהלות המנהלת והשיח המאשים שקיימה עם גב' ***** במסדרון עולה כדי הפרה של חוק איסור לשון הרע – התשכ"ה-1965 (להלן: **"חוק איסור לשון הרע"**), שכן הדברים שנאמרו על ידי המנהלת יש בהם כדי **"(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה לבזו או ללעג מצדו. (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו. (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו. (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, נטייתו המינית או מוגבלותו"** (סעיף 1 לחוק).

30. כמו כן התנהלות של המנהלת עולה כדי הפרת סעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: **"חוק הגנת הפרטיות"**) בכך שהיא ניהלה את הרישום (או בענייננו – העדר הרישום) באופן שביזה את התובעת, ופגע בכבודה ובפרטיותה וזאת בניגוד לחוק הגנת הפרטיות.

31. זאת ועוד הנתבעות הפרו בהתנהלותן חובות חוקיות נוספות המוטלות עליהן בעניין קביעת מדיניות חינוך ורישום תלמידים למסגרות חינוך, ובכלל זאת:

- את החובה **"להעניק שוויון הזדמנויות לכל ילד וילדה, לאפשר להם להתפתח על פי דרכם וליצור אווירה המעודדת את השונה והתומכת בו"** (סעיף 2(א)(8) לחוק חינוך ממלכתי התש"ג-1953).

- את החובה שלא להפלות, הקבועה גם בהוראות חוק זכויות התלמיד התשס"א-2000 (להלן: "**חוק זכויות התלמיד**"). שם בסעיף 5 לחוק נאסר מפורשות על רשות חינוך מקומית להפלות תלמידים והוריהם, ואף נקבע כי הפרת הוראות הסעיף נחשבת לעבירה פלילית בהתאם לחוק העונשין, בזו הלשון:

"רשות חינוך מקומית, מוסד חינוך או אדם הפועל מטעמים, לא יפלו תלמיד מטעמים עדתיים, מטעמים של ארץ מוצא מטעמים של רקע חברתי-כלכלי, מטעמים של נטייה מינית או זהות מגדרית, או מטעמים של השקפה פוליטית, בין של הילד ובין של הוריו, בכל אחד מאלה:

- (1) רישום תלמיד, קבלתו או הרחקתו ממוסד חינוך;
 - (2) קביעת תכניות לימודים ומסלולי קידום נפרדים באותו מוסד חינוך;
 - (3) קיום כיתות נפרדות באותו מוסד חינוך;
 - (4) זכויות וחובות תלמידים לרבות כללי המשמעת והפעלתם.
- סעיף 5(ב) לחוק זכויות התלמיד קובע כי הפרת הוראות סעיף 5(א) הינה עבירה פלילית שהעובר עליה דינו - מאסר שנה או קנס, כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, תשל"ז-1977".

- חובות בעניין רישום תלמידים, וזאת בין השאר מכוח תקנות לימוד חובה וחינוך ממלכתי (רישום), תשי"ט-1959. תקנות אלה קובעות הנחיות מפורשות וברורות בדבר רישום למוסדות החינוך. למשל מגדירות התקנות את זהות הנוכחים במעמד הרישום. עוד קובעות התקנות, בין השאר את אופן התנהלות הרשם במעמד הרישום. כך למשל נקבע בתקנה 12, לעניין ייעוץ וניהול תעמולה, כי "**הרשם לא ייעץ לרושמים בעניין הבחירה בין מוסד לחינוך ממלכתי לבין מוסד לחינוך ממלכתי דתי, וכן ימנע מכל הערה העשויה להשפיע על בחירתם החופשית של הרושמים**". כמו כן נקבע במפורש בתקנה 15 לתקנות כי:

"משאלת ההורים ברישום לגן הילדים

15. (א) בבוא אדם לרשום ילד לגן הילדים לפי תקנות אלה, ישאל הרשם את הרושם על החינוך הרצוי לו בלשון זו:
- "לפי החוק אתה רשאי לרשום את הילד/ה למוסד לחינוך ממלכתי או למוסד לחינוך ממלכתי דתי. האם רשם אתה את הילד/ה לגן ילדים ממלכתי או לגן ילדים ממלכתי דתי?"**
- (ב) הרשם לא יוסיף הערה כלשהיא לגבי השאלה שבתקנת משנה (א).".

32. על בסיס כל האמור מתבקש בית המשפט הנכבד לפסוק לתובעים במצטבר או לחלופין את הסעדים הבאים כדלקמן:

א. פיצוי בגובה ₪ 50,000 ללא הוכחת נזק לכל אחד מהתובעים לפי סעיף 5 לחוק איסור הפליה. לפי הוראות החוק הפיצוי האמור צמוד למדדים ונכון למועד הגשת התביעה עומד הסכום האמור על סך של 66,587 ₪.

ב. פיצוי בגובה ₪ 50,000 ללא הוכחת נזק לתובעת מספר 1, לפי איסור לשון הרע. לפי הוראות החוק הפיצוי האמור צמוד למדדים ונכון למועד הגשת התביעה עומד הסכום האמור על סך של 72,476 ₪.

ג. פיצוי בגובה 50,000 ₪ ללא הוכחת נזק לתובעת מספר 1, לפי סעיף 29 א(ב) לחוק הגנת הפרטיות. לפי הוראות החוק הפיצוי האמור צמוד למדדים ונכון למועד הגשת התביעה עומד הסכום האמור על סך של 60,217 ₪.

ד. כל פיצוי נוסף או אחר שבית המשפט הנכבד יראה לנכון לפסוק לתובעים או למי מהם עקב התנהלות הנתבעות המפורטת בכתב תביעה זה.

ה. להורות כי הנתבעות תתנצלנה בכתב על ההתנהלות כלפי התובעת ולו למען הישנות מקרים כגון דא בעתיד.

33. בית המשפט מתבקש לקבוע כי הנתבעות יחובו בסעדים ביחד ולחוד, כאמור העירייה מכוח אחריותה כמי שמעסיקה את המנהלת וכמי שקובעת, מנהלת ומובילה את מדיניות רישום למוסדות החינוך בעיר.

34. כמו כן, מתבקש בית המשפט לחייב את הנתבעות בתשלום הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בתוספת ריבית והצמדה כדין מיום מתן פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

35. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו.

טיגיסט גטהון סמואל, עו"ד

דקלה צרפתי דלג'ו, עו"ד

באמצעות ייצוג פנימי של הסיוע המשפטי (מחוז מרכז)

משרד המשפטים